

HEVES ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

ELŐFIZETÉSI DÍJ:

Egész évre 8 korona. Egyes szám ára
Megjelenik minden vasárnap.

Főszerkesztő: Fintha Dezső
Felelős szerkesztő: Székely Miklós

Szerkesztőség és kiadóhivatal.

HEVESEN, a könyvnyomdában.
Kéziratok vissza nem adatnak

Péter Pál után.

Péter Pál elmúlt, ősi szokás az ezután következő hetekben most már a pengő kasza és sarló.

Aratás!... Régi regények és leírások olyan nagyszerű és szép képet tudtak rajzolni ennek még abból az időből, amikor - állítólag - tejjel-mézzel folyó Kánaán volt az ország és nem multak el azok patriarchális idők, amelyeket ugy szokás emlegetni, mint az aranykort. Akkor az első pendülő kasza örömnepet jelentett munkásnak és gazdának egyaránt és arató ünepeket ültek Péter-Pálkor széles ez országban mindenfelé. Fölzsalagozott legények buzavirággal díszített kalászkoszorút hoztak a földesurnak, a földes ur pedig vendégül látta az egész falut, az

öregudvarház udvarán szólt a muzsika és röpködő kurtaszoknyás parasztlányok táncra perdültek a jökedvüen kurjongató parasztleányokkal. Ur és paraszt egyformán örültek az Istenáldásának, mert szerencsét jelentett mindkettőjüknek.

Vajjon voltak-e ilyen idők egyáltalában? Ma amikor arató-ünepek helyett egyre sűrűbben hangzik az aratósztrájkok harsmánya, nehéz hinni ezeknek a szelid kedélyű írónak, kik olyan gyönyörűen tudták rajzolni a jó ur és jó szolga viszonyát. Valahogy az lehet az igazság, hogy az urak és a szolgák soha sem lehettek sokkal jobbak mint mostanság azonban a viszonyok voltak mások, úgy, hogy azoknak a nyomását kevésbé érezte meg a szegény ember. Akkor, amikor még több

dal mint káromkodás hangzott el ilyenkor, aratási időben, az az istenáldás, amit éles kasza vágott olesó volt és mindenki részére könnyen hozzáférhető. Akkoriban mondották azt, hogy a magyar megful a maga zsirjába, mert mindenkinek fölőse termett, arra még nem gondoltak az akkori gazdag földes urak, hogy terményeiket külföldre vigyék, idegen országba árulják, az ide valók számára pedig fölősen sok termett. A munkaerő nem volt drága sőt akkoriban a jobbágyság korában, majdnem ingyenben volt. Ezért élelmi cikkekben a legnagyobb olesóság volt az országban csak úgy, mint a mai félkulturált országokban.

Majdnem azt lehetne mondani, hogy az élelmi cikkeknek az ár-

Ballada

• balatoni halászlóról.

Balatoni kis kunyhóban
Öreg halász meg a párja;
Vetett ágyon puha párná
Günyög kiesi fiaeskája.

Fodros a hab vihar készül.

Szól az ember az asszonyhoz:
„Isten veled édes párom!
Add elő a tarisznyámat,
Kifeszítve már a hálóm.

De lent jár a kémény füstje!

Szól az asszony az emberhez:
„Ugy félek én a viharban,
Ha villámlik, ha menydörög,
Elmaradni egymagamban.

Tornyosodik már a hullám!

Tihany táján a halászkok
Csolnakukon halra lesnek
Mind feketébb lesz a színe
Fen az égi fellegeknek.

Szó felől jön egy ladik!

Kis kunyhóban gyöngeméces
Világít a sötétségbe,
Messze látszik, mint az égen
A csillagok fényessége.

Kunyhó előtt már a legény.

Hamar, hamar édes rózsám,
Puha kendőt a fejedre,
Ne félj, ne félj majd csak gondot
Viselnek a gyermekedre.

Asszony s legény a ladikban.

Öreghalász fel-fel pillant,
Szeme mint a sasé éles:
„Gyorsan elő egy csolnakot!”
Vaj mi ütött a szívéhez?

Tilos esoknál ninesen édesb.

Száll a csolnak mint a fecske,
Vágja szeli a habokat,
Mint a szőlvész közeledik,
Hogy elérje a másikat
Jaj lesz nektek, tolvaj párok!

Siess, siess én szerelmem,
Hátunk mögött jön az uram,
Só partja pedig távol!
Roszra mért is adtam magam?!
Hull az asszony könnypatakja.

Öreg halász a szökevényt
El is éri hamarjába
S hogy eléri, csak egyet rug
A ladiknak oldalába.
Beste lélek, hadd pusztuljon!

Asszony s legény vízbe estek,
Egyébeba kapaszkodtak:
Ugy fogták ki harmad napra
A szerelmes két halottat.
Öreg halász haza siet.

„Én kis fiam szép kis árvám,
Ninesen neked már több anyád,
A jó Isten a menyekben
Majd csak gondot visel rád!
Hálót a legények huzzák.

Egyre sűrűbb lesz a gyűrű,
Mig aztán a partra vonják:
Egy nagy harsa elő kerül,
A legények ott megfogják.
Soha ilyen szép hal mint ez!

„Hejh be régen lesek már rád!
Csakhogy megvagy valahára!
Tíetek a hal egészen,
Az Istennek pedig hála!

Öreg halász szeme nedves.

Hídvégi József.

Mese.

Írta: Dóra.

A nagy diszes, ebédlőterem dusan megrakott asztalánál három agg férfi ült együtt. Régi, meghitt barátság fűzte őket egymáshoz, Mesebeli királyok voltak ők. A teremben nem volt kívülök senki. Mind-egyikük előtt pompás kristályserlegben gyöngyözött az aranyedü. Kedélyesen elbeszélgettek és elfeledték az uralkodás nehéz gondjait, Rög elmúlt idöket és letűnt ifjuságuk emlékeit idézték maguk elé. És a vendéglátó, — akinek borát itták, — a kastély ura, rezignált mosolyal emelte fel poharát.

— Az ifjuságunk emlékére! — szölt és odakocintott két öreg bajtársa poharához. A szemük könnyes lett.

— Szép idök voltak. — sóhajtotta — amikor még apánk fejét nyomta a nehéz korona és mi gondatlanul, vidáman, kalandra vágyóan belekóstoltunk a veszélybe és sok édes leánycsókban volt részünk.

emelkedése lépést tart a civilizáció haladásával, aminek egy egyszerű és kézenfogható magyarázatát mindjárt meg lehet adni, anélkül, hogy belemélyednénk a többi bonyolodottabb magyarázatba. A civilizáció haladásával egyre több munkát kell fektetni a mezőgazdasági termelésbe is, hogy ezen a téren milyen utat tett meg az emberiség, csak össze kell hasonlítani azt a módot, amivel az első primitív ember szerezte meg a táplálékát, a mai belterjes mezőgazdasággal, vagy okszerű kertgazdasággal.

Az a primitív ember egyszerűen felmászott a fára és leszedte a gyümölcsöt, amelylyel éhét oltotta. A fát nem ő ültette, nem ő gondozta, most látta életében először, nem is fogja többet látni, mert vándorútján és kóborló járásában megy tovább előre. A terménye munka és fáradság nélkül még is az övé. A szükséges hústáplálékát megadta az erdő, melynek minden egyes vadja az övé volt, csak meg kellett ölnie, hogy pecsenyéje legyen belőle. Ez a vadonbőr vagy koplalt, ha olyan vidékre került, ahol nem elégítette ki a legelemibb szükségleteit, vagy olyan bőségben volt az ennivalónak, hogy az semmi féle

értékkel nem bírt előtte, mert hiszen az erdő, a gyümölcstermő fa sokkal bővebben adta a magának kincseit, mint a mennyire neki szüksége lehetett, az élelmicikkek pedig vagy semmi, vagy alig számbevehető munkát reprezentáltak.

Ezzel szemben gondolni kell arra, a kertművelésre, mely minden egyes káposztafőhöz vagy kalarábéhoz külön csatornán vezet a vizet, vagy gondolni kell a szőlőgazdaságra, ahol hónapok keserves és aprólékos munkája után lehet gondolni csak szüretelésre. Gondolni kell arra, hogy a civilizáció emelkedésével egyre nagyobb értékű lesz az emberi munka és ennek megfelelőleg a pénzbeli érték, amelyet a földbirtokos napszámba kifizetett és amelyik most már benne van annak a terméknek az értékében és az előállítás költségeiben.

Nem is mondjuk, hogy ez csinálja az élelmiszer piac drágaságát, azonban az egyéb okok mellett ennek az oknak is szerepe van abban, hogy miért lett az jélet drágább és miért lesz a megélhetés világszerte egyre nehezebb.

Az a korszak, amelyet a szelid lelkű irók úgy igyekeznek megrajzolni, mint az aranykorszakot a fajta középut volt a

modern civilizáció és a természetes állapot között. A kenyérért már meg kellett dolgozni, azonban a munka még olcsó volt, a művelésre váró nagy földek mellett az emberek nem kényszerültek arra, hogy ravasz és sok fáradságot igénylő módon kényszerítsék a földet a szükségesek megtermésére. És ezért olcsó mindenki számára könnyen hozzáférhető volt minden, ami az élelméhez és a legprimitívebb szükségletek kielégítésére tartozott, annak, akinek volt, a kenyerét és szallonnáját szívesen megosztotta mással, hiszen addig, amíg készlete elfogyott, amugy is következett az új.

Akkor, annyi, amennyivel a hasukat megrakják, bőven jutott az aratóknak és mindenki paradoxnak tartotta volna azt akik más kenyerét learatják, maguknak ne legyen mit enniök.

HIREK.

Országos vásár. Ma van a hevesi nyári vásár. Allat felhajtás már tegnap igen sok volt és a kora reggeli órákban még tetemesen szaporodott, így csak a vevőkön mulik a lebonyolítás, mert választék van, a közeli és távoli vidékekről különösen lovak és ökrök vannak nagy számban. A kirakodó vásár az aratási idő miatt nem mutatkozik élénknek.

Felvillant a szemük sugara, mint hamu alól a szikrázó parázs, de csakhamar kialudt fénye és mindhármán szomorúan lógatták le galambösz fejüket.

A vendéglátó egy diszes asztalra mutatott, amely a terem egyik sarkát foglalta el.

— Látjátok, mi van ott?! Kis üveg-papucs. Ugyanaz, amelyet egész országomban hordoztak körül, amíg rátaláltak Hamupipőkémre! Emlékezetes kis papucs. Az egész ország népe, de főleg a főnemes-ség szörnyen megbotráncozott a királynőm alantas származásán. Minduntalan azt hangoztatták, azt rebesgették titokban, hogy tulajdonképpen konyhalány volt a boldogtalan. Keresztánya a tündér, beleavatkozott legintimebb ügyeinkbe, sőt a gyermekeink nevelését is ő dirigálta... Lásátok, ez esőppet sem ópületes dolog...

— Hát bizony — szölt a másik én sem voltam irigylésre méltó. Nekem, sajnos, csak egy fiam van, de tudjátok-e, hogy kastélyomban kik lármáznak reggeltől napestig?! Kikre gondol a feleségem elsősorban és szakadatlanul, kiket helyez a férje és egyetlen fia fölé? A törpéket az összakállu, furfangos eszü törpéket! Kastélyomnak gyönyörű parkjában laknak — így akarta hófehérke — királynőm élnek és bosszantanak, kinoznak engem!

És, amikor néha nekirontani akarnék a vén gazemberek egyikére, akik immár harminc esztendeje élőködnek rajtam és mindenféle luncsútságra tanították az egyetlen fiamat, akkor a feleségem megbotráncozva pirongat: „Miesoda?! Megtudnád bántani e kedves, jó törpéket, amikor nekik köszönheted, hogy feleségül kaptál és ők mentették meg az életedet, ezért örökös hállával tartozunk nekik.” — Ezért el muszáj tőrőnm a hét gazfickó garázdálkodását, noha országom népe, de még a szomszédjaim is kigunyolnak udvaromnak e furesa, de sérthetetlen szentségei miatt...

— Én Istenem, pedig bejő dolgok van hozzám képest! — sóhajtott a harmadik. — Az én Tüskerózsikám az ifjúságával együtt hullajtotta el illatos szirmait és immár csak a tüskői vannak meg. Az anyósom ellenben még ma ma is örökön tartó százéves álmairól ábrándozik és akinek legalább is százévesek a világnézetei is. Néha Tüskerózsától is megborzongok, ha meggondolom, mily rémőreg — hiszen amikor megismertem, már egy százéves álom konzerválta az ifjúságát...

Mindháromnak kijutott — mondta rezignáltan a vendéglátó. — Fődolog, hogy kioktassak a fiaikat, nehogy a mi sorsunkra jussanak. Ha háztüznézőbe men-

nek, ne keressék a regényt, a romantikát. A hétköznapi, a közönséges, — ez az! Az nem hiteget, az nem ígér sokat, ehhez nem fűzhetnek nagy reményeket, ellenben nem érheti őket csalódás — és ez a fődolog! Ezt kötöttem lelkére a fiannak is, amikor hetekkel ezelőtt világgá ment, hogy feleséget keressen magának. Unokákat szeretnék ringatni térdeimen, gyönyörködni akarok törzsünknek ifju hajtásaiban... Már alig várom a fiam visszaérkezését...

Miközben az öregek imígy beszélgettek, a széles, fehér márványlépcsőn egyja haladt lefelé lassan meg-megállva, i gondolatokba merülten lépegetett. Imre hereg volt, a trónörökös. Magas, karesu, aranyfürtös ifju, akinek kék szemei máskor bátran villogtak, de ma lesütve tartotta őket. Megállott a terem ajtaja előtt, ahonnan hangok zaja szűrődött ki hozzá. Kissé zavarta, hogy fenséges atyja nem volt egyedül, de azért gyors elhatározással benyitott és meglepett atyjának keblére borult.

— Nézzétek pajtások ez az én fiam — mutatta be büszkén a király.

— Ifjúkori képnyásod, ilyen voltál te harminc évvel ezelőtt — mondták a barátok.

— Láttad már édesanyádat? — kérdezte a király.

Munkásnő-otthonok. — Amikor Bezerédj Pálnak, a földmivelésügyi miniszterhez intézett, előttünk fekvő jelentését lapozgatjuk, meghatottan gondolunk arra a szerény kis selyemhernyóra, amelyet Rafael, vagy egyik tanítványa rajzolt s amely az urbinói hceeg jóváltából került a vatikáni könyvtárba. Nem foglalt el az országban senkitől semmi földet, sőt nyomában országutjaink a szederfák százezreivel népesedtek be. 1879-ben a tenyésztők 7400 korona keresetre jutottak, 1912-ben pedig már 4.117,857 korona jóvedelmet jelentett a selyemhernyó Magyarország földmivelő népe éppen legszegényebb rétegének. — A selyemfonál legombolítása nem nehéz testi munka, de nagy figyelmet és gyakorlottságot igényel és éppen ezért selyemfonodánkban nehézségeket okozott az állandó képzett munkások hiánya. Időbehleg körülbelül összeesett ezekkel a nehézségekkel az a terve vett intézkedés, hogy az állam ezentúl csak 12 éves korukig gondoskodik az elhagyott gyermekekről, aminek következtében évente mintegy négyezer 13 éves gyermek kerül ki a menhelyekből. A fiuk mint tanoncok még csak elhelyezkednek valahogy, de mi lesz a leányokkal ezen rájuk nézve legfontosabb életkorban!? Szerencsésen oldották meg a kérdést a selyemfonodák mellett épített munkásnő otthonok által. — Az elhagyott gyermekeknek ilyenképpen bérfizetéssel járó munkára való alkalmazása nemcsak az államot, községeket stb. szabadíthatja fel jelentékeny anyagi áldozatok alól, hanem magukban a gyermekekben is komoly erkölcsi erőket fejleszt ki, azáltal, hogy érzik, miszerint senki kegyelemkényréről nem szorultak. — Mi is eszünk Bezerédj pálnak úgy iparunk, mint az otthonbeli gyermekek törvényes védelme érdekében írott szavaival, amely védelem

— jelentés hangjából ítélve — nagyon sürgősnek látszik.

Előzetes értesítés. Miután Bessenyei Sándor Helybeli gépész a hatóságtól úgy a kizárólagos engedélyt 12-ére mint a telep és hely hatósági engedélyeket megkapta a Mozsizinházra, és pár hét alatt be lesz rendezve és meg is nyílik a Polgári olvasóköri nagytermében.

Csak egy hajszálon függ a csecsemő élete, ha emésztése nincs rendben. Éppen ezért ne mulasszon el gyermekének idejekorán Nestlé lisztet adni, ami ált. a jövőre nézve magát csak súlyos fájdalomtól és szemrehányásoktól óvja meg. Próbadobozokat és tanulságos röpiratot a gyermekneveléséről teljesen díjtalanul küld Henri Nestlé cég, Wien I., Biberstrasse 58

M. kir. államépítészeti hivatal Eger.

Versenytárgyalási hirdetmény

Az egri m. kir. államépítészeti hivatal területén lévő füzesabony—eger—tornaaljai—szécsény—póstyényi állami közutakon 1914—1916 években eszkozösendő

==== kavicsszállítás ====
biztosítása céljából 1913. évi augusztus hó 4-én d. e. 10 órakor az egri államépítészeti hivatal helységben, zárt irásbeli ajánlatok útján nyilvános versenytárgyalás fog tartatni.

Felhívom ennélfogva a vállalkozni kívánókat, hogy ajánlataikat az államépítészeti hivatalhoz ezinezve legkésőbb a kitűzött nap délelőtti 10 órájáig nyújtsák be. A később érkezett ajánlatok, valamint a barmikor érkezett ajánlatok és útőajánlatok figyelembe vételni nem fognak.

Az ajánlat presétél lezárt borítékára a ezinezésen kívül még ráírandó: Ajánlat az államépítészeti hivatal területén lévő állami közutakra 1914—1916 években szükséges fedőanyagok szállítására.

lalatnak igazgatósági tagja . . .

— Megörültél?! dadogta elfehéredett arccal a király. A vendégek is megrémülve meredtek a fiatal, daltás hercegőura.

Akadozva szólalt meg újra a király:

— Tehát a rutságán felül még özvegy is

— Özvegy igenis és nyolc éves fiaeskája van, — mondta halkán Imre herceg.

— Nyolc éves fia! — ordította magából kikelve a király. Akkor milyen idős az a boldogtalan?

— Ő azt állítja, hogy huszonhét tavaszt látott, — felelte Imre herceg.

A király remegve ugrott fel helyéről,

— Ekora esufságot követtél el rajtunk, te hálátlan?! Alantas származású özvegy asszonyt választottál magadnak feleségül, aki nyolc éves gyermeknek az anyja és rutabb az őjszakánál! Jóval idősebb nálad, mert legalább öt évet tagadott le a korából! Oh milyen szégyen, — mekkora esufság esett meg rajtunk . . .

— Lássá felséges atyám, mindig arra tanított, hogy feleségválasztásokon ne keressem a regényt, a nagy szerelmeket, csak okosan céltudatosan válasszak. Elvégre az édesanyám is szegény volt, aki egy konyhaleány hivatását töltötte be otthon. A két bácsi felesége se sokkal különb! Az egyik száz éven át aludt és azért bizonyára jóval idősebb az uránál:

Az ajánlatok az államépítészeti hivatalban átvehető ajánlati és felosztás kimutatás szerint teendők meg.

Abban az esetben, ha ajánlattevő elfogadott s az államépítészeti hivatalnál kitett kömínótól eltérő kőanyagot kívánna szállítani, ennek saját pecsétjével ellátott két mintáját ajánlathoz mellékelni és egyúttal a felosztási kimutatás 6. rovatában termelési helyet is megjelölni tartozik.

A szállítási szerződés és részletes feltételek az ajánlati minta s ennek mellékletét képező felosztási kimutatás és kömínó az államépítészeti hivatalnál a szokott hivatalos órákban átvehető, illetve megszerezhető. A hivatal főnöke

LÉGMÁN IMRE kir. főmérnök

Helyszüke miatt részletesebbet a kiadóhivatalban.

MEZEI ISTVÁN fodrász terme.

Tisztelettel értesitem a n. érdemű közönséget, hogy borbély és fodrász üzletemben a háznál való kiszolgálást is elfogadom, valamint hajmunkák készítését elvállalom. — Olesó árak
==== Jó kiszolgálás. ====

==== HEVES. ====

Eladó uj hordók.

Borbély Zsigmond kádár és kocsi-gyártó mesternél uj 500 és 700 hordók vannak raktáron eladók. Ugyanott száraz tárgyak mérésére ürmértékek is vannak raktáron 5—10—20—50 literesek, valamint kerékgyártó munkák vannak és készülnek.

Nem láttam, édes atyám, legelsőbbben hozzád siettem.

— Bátran és nyíltan beszélhetsz utazásod eredményéről e jó barátok előtt! Csodálkozom, hogy mindmáig nem küldöttél lovas híroököt!

— Magam akartam lenni a hírhozó! Atyám én megtaláltam, akit kerestem. Van már jegyesem.

— Kicsoda? Hogy hívják? Milyen? — hangzott egyszerre három szájból.

— Hogy milyen? Tessék itt az areképe! — és Imre herceg óbenfa dobozát vett elő, melyben egy briliáns keretbe foglalt miniatűr emál arekép volt elzárva. A három öreg kíváncsian szemlelte a képet. Hosszu, kínos csönd után megszólalt az egyik vendég:

— Ne vegye zokon herceg, de a menyasszonya egyáltalában nem szépség. Talán az arekép rossz?

Imre akaratlanul felsóhajtott.

— Szébb az eredetijénél.

— Hogyan, még ennél is rutabb, fortyant fel az atyja. Az areca teljesen ismeretlen előttem, a fejedelmi családok egyikéhez sem hasonlítanak az arevonásai. Melyik ország uralkodóját nevezi atyjának?

Imre herceg elpirult.

— Nem fejedelmi sarj. Az atyja pénzügyminiszter volt, a megb oldogul férje ellenben nagyiparos és temérdek vál

a másik bácsi hófehérkéje ugyan nem hozott nyolc éves gyereket a házasságba ellenben hét törpét vitt hozományul, ami elhihetik, jóval kellemetlenebb. Pedig mindhármuk házassága romantikával teli szerelmi házasság volt . . .

— De a feleségeink legalább csodaszépek voltak! — kiáltott közbe dühösen az öreg király.

— Az én menyasszonyom pedig — felelte mosolygó szájjal Imre herceg — örökölt az atyja után tiz, a férje után husz millió koronát . . .

E kijelentést mélységes csönd követte

Az öregek tágra nyílt szemekkel, tiszteletteljes csodálattal néztek a fiatal hercegre. Az öreg király arcát váratlanul széles, meglegedett mosoly derítette fel. Megölelte okos fiát, azután így szólt a vendégeihez:

— Mindhiába pajtások ez a gyerek jobban csinálta dolgát, mint mi! Okult az atyja során . . .

A két öreg bajtárs szomruan, megadóan bólintott.

4
Vitéz Nándor
 okl. kőműves mester Heves.

Elvállal minden nemű kisebb-nagyobb új építéseket, átalakítást és javításokat is. Valamint szakértői megbízásokat, tervek és költségvetések készítését, úgy az építő, mint kívánatra a vállalkozóknak is.

Kertész Soma
 festő Hevesen

(közvetlen a piactér mellett) Darányi-utca (sajátház).

Elvállal a kor követelményeinek megfelelő, legjobb kivitelű.

Szobafestő,

mázoló, czímfestő és minden e szakba vágó munkákat, minden verseny fölötti olesó árban. Továbbá bármilyen komplikált kézimunka rajzot és kézimunkákra festést (selyem stb).

Kívánatra a legújabb mintákat vidéken is bemutatja.

Hirdetéseket

	legolcsóbban	
	: felvesz a :	

kiadóhivatal.

Imakönyvek

dus választékban kaphatók
 könyvnyomdaunkban.

ADLER JÓZSEF

könyvnyomdája és könyvkötészete

Könyvnyomdában, mely a modern kor igényeihez teljesen megfelelően van berendezve, izléses kivitelben, jutányos árak mellett készülnek heti és havi folyóiratok, alapszabályok, zárszámadások, egyházi, községi és egyéb hivatalos nyomtatványok, levelek, levélborítékok, számlák, levélfejek, falragaszok, bál és menyegzői meghívók, eljegyzési kártyák, étlapok, táncrendek, névjegyek, gyászlapok stb. nyomdai szakba vágó nyomtatványok.

Könyvkötészetemben elvállalok minden e szakmába vágó munkák csinos és izléses kivitelben való elkészítését, — valamint dobozokat is — hivatalos kezelési könyvek a megrendelés napján készülnek el. — Raktáron tartok **katholikus és református imakönyveket** papír, vászon, bőr, chagrén, párnázott borjú- és a chátbőr, imitatio és valódi esonkötésben eredeti könyvkiadói árban. Bármely kiadó által kiadott könyv beszerzését elvállalom.

Községi, körjegyző és ügyvédi nyomtatványok állandó nagy raktára.
 Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

HEVES, Fő-utca 610.

Újdonság: látképes levelezőlapokban

nagy választék.